

ANTHOLOGIUM
EPIGRAMMATUM GRÆCORUM.
GRÆCE ET SVETHICE.

QUOD,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

P. P.

MAG. AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÖM,
Facult. Philos. Adjunctus E. O.,

ET

NICOLAUS REGINALDUS HOLSTIUS,
Stipendiar. Arckenholtz.
Ostrobothn.

In Auditorio Philos. die XXVI Maji MDCCCXXIV.
h. p. m. consvetis.

TOMI SECUNDI

PARS 3.

ABOË, typis Frenckellianis.

/o.

ANNUAL REPORT

THE BOARD OF DIRECTORS

OF THE

AMERICAN

IN THE YEAR

1901

AND THE YEAR

b. Sonen utaf Theodoros, Teleutias, hvilken bland alla
 Var den förste, liksom jag är af djuren förnämst.
 Icke förgäfves jag står; symboliskt betecknar jag äfven
 Mannens styrka; ty städs var han ett lejon i fält.

Tempe I B. p. 107 Nr. 33. Ed. T. T. I p. 319.

39. LUKIANOS.

Snilletts skatter med skäl man verkliga skatter må kalla;
 Alla de öfriga ge mera bekymmer än fröjd.

Tempe II B. p. 149 Nr. 51. Ed. T. T. II p. 279.

40. DENSAMME.

Mångbegåfvad och rik förtjenar med rätta benämnas;
 Den det goda han har riktigt att njuta förstår.
 Den deremot som räknar sig yr, som äflas att ständigt,
 När en kista är full, fylla en annan ännu,
 Han, lik idoga biet uti mångpipiga kupan
 Fiker, och håningen dock makligt af andra förtärs.

Tempe II B. p. 149 Nr. 52. Ed. T. T. II p. 279.

41. AGATHIAS.

a. Suckar du? *b.* ja, jag är kär. *a.* och i hvem? *b.* en mö;
a. är hon vacker?

b. Vacker; åtminstone syns särdeles dejlig hon mig;
a. Men hvar blef du med henne bekant? *b.* engång vid
 ett gästbud

Såg jag henne; ty vi lågo gemensamt till bords.

initio legendum τοῦδε pro τοῦ δε. v. 3. ψηφίσαι
 veteres utebantur ad numerandum; atque in nu-
 merando avaris omnis divitiarum usus continetur.
 41. cfr. Nr. 24.

α. Ἐλπίζεις δὲ τυχεῖν; β. ναὶ ναὶ φίλος· ἀμφαδίην δὲ
Οὐ ζητῶ Φιλίην, ἀλλ' ὑποκλεπτομένην.

α. Τὸν νόμιμον μᾶλλον φεύγεις γάμον· ἀτρεκέες ἔγνων
Ὅτι γε τῶν κτεάνων πουλὺ τὸ λεπτόμενον.

β. Ἐγnows. α. οὐ φιλέεις, ἐψεύσαο· πῶς δύναται γὰρ
Ψυχὴ ἐρωμανέειν ὀρθὰ λογιζομένη;

Jacobs A. G. T. I p. 165 Nr. 267. Animadv. Vol. III P. 1 p. 63.

42. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Κεκροπὶ ῥαῖνε λάγυνε πολύδροσον ἱκμάδα Βάκχου,
Ῥαῖνε, δροσιζέσθω συμβολικὴ πρόποσις.

Σιγάσθω Ζήνων ὁ σοφὸς κύκνος, ἃ τε Κλεάνθους
Μοῦσαι μέλοι δ' ἡμῖν ὁ γλυκύπικρος Ἔρως.

Jacobs A. G. T. I p. 121 Nr. 134. Animadv. Vol. II P. 1 p. 144.

43. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ναυτίλοι, ἐγγὺς ἄλός τί με θάπτετε; πολλὸν ἀνευθε
Χῶσαι ναυηγού τλήμονα τύμβον ἔδει.

Φρίσσω κύματος ἤχον, ἐμὸν μόρον. ἀλλὰ καὶ οὕτως
Χαίρετε, Νικήτην οἵτινες οἰκτίρετε.

Jacobs A. G. T. I p. 383 Nr. 267. Animadv. Vol. II P. 1 p. 155.

44. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἀπάσας
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Jacobs A. G. T. II p. 41 Nr. 120. Animadv. Vol. II P. 2 p. 432.

42. cfr. α Nr. 9. v. 1. Vasa fictilia quæ apud Atticos fiebant, in magno apud veteres honore erant. v. 3. Non poëtæ tantum, sed alii quoque scriptores cum oloribus comparantur. Reiskius

a. Tror du dig lyckas också? *b.* helt säkert, min vän;
men en laglig

Kärlek önskar jag ej, utan ett stulet förbund.

a. Snarare säg, att du bröllopet skyr; till pricka du
känner,

Att i dess hemgift finns mången betydlig brist.

b. Riktigt! *a.* ja så, då älskar du ej, storljugare; kan väl
Nånsin en själ som är kär räkna så säkert som du?

Ed. T. T. I p. 122.

42. POSEIDIPPOS.

Skänk, o Kekropiska kruka, den daggiga vätskan af
drufvan,

Skänk, låt drypa af must vännernes dryckesgelag!

Tystne nu Zenons stränga moral, nu tystne Kleantes'

Sångmö! Kärleken blott före sitt stränga befäl!

Tempe II B. p. 123 Nr. 22. Ed. T. T. I p. 88.

43. DENSAMME.

Sjömän, hvarför begrofvén I mig vid hafvet? ty fjerran

Den skeppsbrutne ju bordt gömmas i ömkelig grift.

Än jag vid böljornas dån, olycklige, ryser. I, vänner,

Hell er emedlertid, därför att dock jag begrofs!

Tempe II B. p. 297 Nr. 88. Ed. T. T. I p. 282.

44. LUKIANOS.

Tacklös man är ett håfullt fat, som alltid förblifver

Tomt, hur mycket du ock äflas att hålla deri.

Ed. T. T. II. p. 86.

de canitie Zenonis poëtam cogitasse suspicatur.

43. cfr. α Nr. 9. 44. cfr. α Nr. 67. "Benefacta

benefactis aliis pertegito, ne perpluant". *Plautus.*

45. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

Ἔσθης ἐν προμάχοις, Χαιρωνίδῃ, ᾧδ' ἀγορεύσας,
 Ἡ μόρον, ἢ νίκαν, Ζεῦ, πολέμοιο δίδου,
 Ἡνίκα τοι περὶ τάφρον Ἀχαιίδα τῇ τότε νυκτὶ
 Δυσμενέες θρασέος δῆριν ἔθεντο πόνου.
 Ναὶ μὴν ἀλλ' ἀρετῆς σε διακρίδον Ἄλις αἰεῖδει,
 Θερμὸν ἀνὰ ξείνην αἵμα χέαντα κόνιν.

Jacobs A. G. T. I p. 471 Nr. 341 Animadv. Vol. II P. 1 p. 113.

46. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Εἰς φυλακὴν βληθεὶς ποτε Μάρκος ὁ ἀργός, ἐκοντί,
 Ὀκνῶν ἐξελθεῖν, ὡμολόγησε φόνον.

Jacobs A. G. T. II p. 396 Nr. 276. Animadv. Vol. II P. 2 p. 305.

47. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Θνήσκων Ἑρμοκράτης ὁ Φιλάργυρος, ἐν διαθήκαις
 Αὐτὸν τῶν ἰδίων ἔγραφε κληρονόμον.
 Ψηφίζων δ' ἀνέκειτο, πόσον δώσει διεγερθεὶς
 Ἱητροῖς μισθοῦ, καὶ τί νοσῶν δαπανᾷ.
 Ὡς δ' εὗρε πλείω δραχμὴν μίαν, ἣν διασώσῃ,
 Λυσitteλεῖ θνήσκειν, εἶπε, καὶ ἐξετάσῃ.
 Κεῖτο δὲ οὐδὲν ἔχων ὀβολοῦ πλέον· οἱ δὲ τὰ κείνου
 Χρήματα κληρονόμοι ἥρπασαν ἀσπασίως.

Jacobs A. G. T. II p. 371 Nr. 171. Animadv. Vol. II P. 2 p. 302.

45. cfr. α Nr. 19. In Chæronidam, qui pro fossa;
 nescio qua, in Achæorum agro propugnans ab
 hostibus interemtus est. Ʒ. 46. cfr. α Nr. 7.

45. DAMAGETOS.

Bland förkämparnes här, Chaironides stod du och talte:
 Stridens seger åt mig, Zeus, eller döden beskär!
 Då när omkring Achaiernes graf, den ryktbara natten,
 Fienden väckte med kraft stridens förvägna tumult.
 Derför din tapperhets pris låfsjunges af Elis evärdligt,
 Du som det fremmande stoft mättat med rökande
 blod.

Tempe I B. p. 114 Nr. 40. Ed. T. T. I p. 346.

46. LUKILLOS.

Markos den late engång vardt kastad i fängsel; och
 sjelfmant,
 Då han ej ides dän, tog han uppå sig ett mord!
Ed. T. T. III p. 62.

47. DENSAMME.

Döende låg Hermokrates, han, den penningbegifne,
 Och utnämnde sig sjelf ensam till arfving af allt.
 Noga beräknande då hvad han borde åt läkrarne gifva
 För medicinen, och hvad sjuklingen vanligt förtär,
 Strax när han fann par runstycken mer det kosta att
 räddas,
 Bättre det är att du dör, sad' han, och sträckte sig ut.
 Blott med sin Obolos ligger han der; hans öfriga skatter
 Hungriga arfvingars hop delte med glädje påstund.

Tempe II B. p. 25 Nr. 33. Ed. T. T. III p. 42.

47. cfr. α Nr. 7. v. 8. deest in Cod. Vat. sed
 legitur in nonnullis Plan. editt.

48. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Ἦν ὁ φίλος τι λάβη, "Δόμινε Φράτερ" εὐθὺς
ἔγραψεν

Ἦν δ' αὖ μή τι λάβη, τὸ "Φράτερ" εἶπε μόνον.
Ὦνια γὰρ καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα, αὐτὰρ ἔγωγε
Οὐκ ἐθέλω Δόμινε· οὐ γὰρ ἔχω δόμεναι.

Jacobs A. G. T. II p. 293 Nr. 44. Animadv. Vol. II P. 3 p. 217.

49. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Πᾶς τις ἀπαιδευτος Φρονιμώτατός ἐστι σιωπῶν,
Τὸν λόγον ἐγκρύπτων, ὥς πάθος αἰσχυρότατον.

Jacobs A. G. T. II p. 309 Nr. 98. Animadv. Vol. II P. 3 p. 239.

50. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἥλιος ἀνθρώποις αὐγῆς θεός· εἰ δὲ καὶ αὐτὸς
Ἵβριζεν φαίνων, οὐδὲ τὸ φῶς ἐπόθουν.

Jacobs A. G. T. II p. 402 Nr. 301. Animadv. Vol. II P. 3 p. 240.

51. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

α. Ὀλβιε Πυθαγόρη, Μουσέων Ἑλικώνιον ἔρνος,
Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, ὅποσοι σοφίης κατ' ἀγῶνα
Σοῖσι δόμοισιν ἔασιν, ἀεθλεύοντες ἄριστα.

β. Τοιγὰρ ἐγὼν εἵποιμι, Πολύκρατες· ἡμίστες μὲν
Ἀμφὶ καλὰ σπεύδουσι μαθήματα· τέτρατοι αὖτε
Ἀθανάτου φύσεως πεπονήαται· ἐβδομάτοις δὲ
Σιγῇ πᾶσα μέμηλε, καὶ ἄφθιτοι ἐνδοθι μῦθοι·

48. cfr. α Nr. 8. Lusus in similitudine vocum
δομινε & δομεναι.

49, 50. cfr. α Nr. 8.

48. PALLADAS.

Ger jag en skänk åt min vän, strax heter jag "nådige
broder"!

Ger jag ej någon, så kort "bror" jag af honom
benämns.

Ty ock orden gälla contant. Jag önskade helst dock
Slippa det "nådige"; jag äger till nåden ej råd.

Ed. T. T. II p. 280.

49. DENSAMME.

Den som ej saken förstår, gör klokast deri att han tiger,
Doljande så hvart ord liksom ett neseligt sår.

Ed. T. T. II p. 294.

50. DENSAMME.

Solen är dagens gudinna för menskorna. Men om
hon skulle

Deröfver visa sig stolt, ljuset ej ens jag begär.

Ed. T. T. III p. 66.

51. SOKRATES.

a. Sälle Pythagoras, du, afkomling af HelikonsSångmör,
Säg på min fråga, hur många i skoln derhemma du
bildar,

Och som äflas i kapp med hvaran att lära sig vishet.

b. Ja, jag vill säga dig det, Polykrates; vet då att
hälften

Lägger sig vinn om Matematik; fjerd'delen studerar
Sjelfva naturns odödliga verk omtänksamt; en sjund'del
Tiger och gömmer inom sitt hjerta de heliga läror;

51. Socrates hicce, quo tempore vixerit, igno-
tum Solutionem problematis b. L. permittimus.

Τρεῖς δὲ γυναῖκες ἔασι, Θεανὼ δ' ἔξοχος ἄλλων.
Τόσσους Πιερίδων ὑποφῆτορας αὐτὸς ἀγινῶ.

Jacobs A. G. T. II p. 347 Nr. 1. Animadv. Vol. II P. 3 p. 335.

52. ΛΟΚΙΔΛΟΥ.

Τὴν μικρὴν παίζουσας Ἐρώτιον ἤρπασε κώνωψ.
Ἢ δέ, τί, φησί, πάθω, Ζεῦ πάτερ, εἴ μ' ἐθέλεις;

Jacobs A. G. T. II p. 347 Nr. 88. Animadv. Vol. II P. 2 p. 474.

53. ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ.

ὦδ' ὑπὲρ Ἀμβρακίας ὁ βοαδρόμος, ἀσπίδ' αἰέρας,
Τεθνάμεν ἢ Φεύγειν εἴλετ' Ἀρισταγόρας,
Τίος ὁ Θευπόμπου· μὴ θαῦμ' ἔχε· Δωρικός ἀνὴρ
Πατρίδος, οὐχ ἥβας ὀλλυμένας ἀλέγχει.

Jacobs A. G. T. I. p. 374 Nr. 231. Animadv. Vol. II P. 1 p. 111.

54. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΣΙΔΩΝΙΟΥ.

Αὖθις με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει
Ἄμπελος· ὀθνεῖη δ' ἀμφιτέθηλα κόμη,
Ἢ πρὶν ἐμοῖς θαλέθουσιν ἐνὶ θρέψας ὀροδάμνοισι
Βότρυας, ἢ ταύτης οὐκ ἀπετηλοτέρη.
Τοίην μέντοι ἔπειτα τιθηνεῖσθαι τις ἔταίρην,
Ἢ τις ἀμείψασθαι καὶ νέκυν οἶδε μόνην.

Jacobs A. G. T. II p. 78 Nr. 231. Animadv. Vol. II P. 1 p. 43.

5. cfr. α Nr. 7. v. 2. Quid faciam, inquit puella pusilla, si me habere cupis? Vanum fuerit tibi, deorum maximo, resistere velle. Cedam igitur tuæ potentiae, meque amari patiar. Hic sensus verborum, in quibus jam ine iacumen huic loco unice conveniens, & multa simul ridicula.

Ock tre qvinnor jag har, af dem är Theano den bästa!
 Detta ärsamtligas talsom jag fostrar till vishetens prester.

Ed. T. T. II p. 24.

52. LUKILLOS.

Liten Erotion nyss af en mygga blef röfvad ur leken;
 Hvad skall jag göra, — hon sad' — Zeus, om du
 sjelf mig vill ha?

Ed. T. T. III p. 24.

53. DAMAGETOS.

Här för Ambrakias borg, upplyftande skölden till
 skyddsvärn,
 Död långt heldre än flykt har Aristagoras valt;
 Han Theopompos' son; ej under! ty Doriske mannen
 Gjuter sitt yngliga - blod gerna för statens försvar.

Tempe I B. p. 115 Nr. 41. Ed. T. T. I p. 275.

54. ANTIPATER från SIDON.

Mig förtorkade lönn, uppkrypande vänligt betäcker
 Rankan, och fremmande löf sprida sin fågring
 omkring;
 Jag som förut uppammat i grönskande grenars be-
 skuggning
 Drufvor, ej mindre än hon synes belöfvad ännu.
 Sådan vän må enhvar sig fostra för kommande tider,
 Som tacksammelig vet löna den döde jemväl.

Ed. T. T. II p. 115.

6

Primum quod Erotion culicem pro Jove habet;
 deinde, quod se ad Amoris furta abripi existi-
 mat; tandem, quod in raptoris potentia excusa-
 tionem facilitatis suæ quærit. 53. cfr. α Nr. 19.
 54. cfr. α Nr. 6. "Svave carmen". J. v. 6. exi-
 miam passim præstantiam significat *μυρος*.

55. ΑΓΛΘΙΟΥ.

Ἦιθέοις οὐκ ἔστι τόσος πόνος, ὅππόσος ἡμῖν
 Ταῖς ἀταλοψύχοις ἔχραε θηλυτέρας.
 Τοῖς μὲν γὰρ παρέασιν ὁμήλικες, οἷς τὰ μερίμνη
 Ἄλγεα μυθεῦνται φθέγματι θαρσαλέω,
 Παύγνιά τ' ἀμφιέπousi παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιάς
 Πλάζονται γραφίδων χρώμασι ἑμβόμενοι
 Ἦμῖν δ' οὐδὲ Φάος λεύσσειν θέμις, ἀλλὰ μελάνθροισ
 Κρυπτόμεθα, ζοφεραῖς φροντίσι τηρόμεναι.

Jacobs A. G. T. I p. 178 Nr. 297. Animadv. Vol. III P. 1 p. 66.

56. ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Εἴη ποντοπόρῳ πλόος οὐρίος ἦν δ' ἄρ' αἴτης,
 Ὡς ἐμέ, τοῖς Αἰδέω προσπελάσῃ λιμέσιν,
 Μεμφέσθω μὴ λαῖτμα κακόξενον, ἀλλ' ἔο τόλμαν,
 Ὅστις ἀφ' ἡμετέρου πείσματ' ἔλυσε τάφου.

Jacobs A. G. T. I p. 383 Nr. 264. Animadv. Vol. I P. 2 p. 142.

57. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΟΥ.

Μήτε βαθυκτεάνοιο τύχης κουφίζεο ροίζω,
 Μήτε σέο γνάμψῃ φροντίς ἐλευτερίην.
 Πᾶς γὰρ ὑπ' ἀσταδέεσσι βίος πελεμίζεται αὐραῖς,
 Τῇ καὶ τῇ θαρμινῶς ἀντιμεδελκόμενος.
 Ἦ δ' ἀρετὴ σταθερόν τι καὶ ἄτροπον, ἥς ἐπὶ μούνης
 Κύματα θαρσαλέως ποντοπόρεῖ βίότου.

Jacobs A. G. T. II p. 302 Nr. 74. Animadv. Vol. III P. 1 p. 173.

58. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν ἔχει φύσιν, ἀλλὰ τὸ εἶπαι
 Φροντίδας ἐκ στέρνων τὰς πολιορκητάφους.

55. cfr. Nr. 24. v. 6. Vagantur per pictas imagines, iisque oculos pascunt. Ne hæc nimis jejune interposita videantur, cogita de tabulis pi-

55. AGATHIAS.

Ynglingar veta ej stort af de qval, som bruket och modet
 Oss, vekhjärtade mör, grufiligen lastat uppå.
 Ty jemnåriga vänner de ha, åt hvilka bekymrets
 Smärta med tillförsigt alltid de våga förtro,
 Muntrande lekar och skämt upplifva dem, medan på gatan
 De kringirra och se tjusande taflores behag;
 Oss förunnas ej ens dagsljuset att skåda, i kammarn
 Gömmas vi nätter och dar, tärda af dunkla begär.

Ed. T. T. I p. 132.

56. LEONIDAS.

Lyckelig resa på sjön! om så skull' hända att vinden
 Likasom mig dig dref hän till Aïdes' gebit,
 Ej derföre beskyll den ogästvänliga böljan,
 Skyll din djerfhet, som hän ut sig på djupet begäf.

Tempe II B. p. 289 Nr. 80. Ed. T. T. I p. 282.

57. PAULOS SILENTIARIOS.

Må du af lyckans glitter och gunst lättsinnig ej blifva;
 Ej af bekymrens här frihetens känsla förqväfd!
 Ty från början till slut ostadigt är mennisko-lifvet,
 Drags än hitåt och dit ofta, man vet ej hvarthän.
 Dygden allen' orubblig och fast, som klippan i hafvet,
 Står mot lefnadens svall, utan att darra dervid.

Ed. T. T. II p. 288.

58. DENSAMME.

Lifvet ej äger behag i sig sjelf; men ljuft är att qvalens;
 De gråhårigas här jaga ur bröstet sin kos.

dis, amatorium aliquod argumentum repræsen-
 tantibus. 56. cfr. α Nr. 1. 57, 58 cfr. α
 Nr. 29.

Πλούτον ἔχειν ἐθέλω τὸν ἐπάρκιον· ἡ δὲ περιστῇ
Θυμὸν αἰεὶ κατέδει χρυσομανῆς μελέτη.

Ἐνθεν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρεῖονα πολλάκι δῆεις
Καὶ πενίην πλούτου, καὶ βίотου θάνατον.

Ταῦτα σὺ γιγνώσκων κραδῆς ἴδυνε κελεύθους,
Εἰς μίαν εἰσορόων ἐλπίδα, τὴν σοφίην.

Jacobs A. G. T. II p. 303 Nr. 76. Animadv. Vol. III P. 1 p. 189.

59. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Εἰ καὶ ἐπὶ ξείνης σέ, Λεόντιε, γαῖα καλύπτει,

Εἰ καὶ ἐρικλαύτων τῇλ' ἔθανες γονέων,

Πολλὰ σοι ἐκ βλεφάρων ἐχύθη περιτύμβια φωτῶν
Δάκρυα, δυστλήτῳ πένθει δαπτομένων.

Πᾶσι γὰρ ἦσθα λῆν πεφιλημένος, οἷά τε πάντων
Ξυγὸς ἐὼν κούρος, ξηγὸς ἐὼν ἔταρος.

Αἰ αἰ, λευγαλέη καὶ ἀμείλιχος ἔπλετο Μοῖρα,
Μηδὲ τεῆς ἥβης, δύσμορε, Φεισαμένη.

Jacobs A. G. T. I p. 477 Nr. 560. Animadv. Vol. III P. 1 p. 192.

60. ΑΔΕΣΠΟΤΟΝ.

Αἱ Χάριτες μήλων καλάθους φέρον, ἐν δὲ ἐκάστῳ
Ἴσον ἦν πλήθος. Μοῦσαι σφίσιν ἀντεβόλησαν

Ἐννέα, καὶ μήλων σφέας ἤτεον αἰ δ' αἶρ' ἔδωκαν
Ἴσον ἐκάστη πλήθος, ἔχον δ' ἴσα ἐννέα καὶ τρεῖς.

Εἰπέ, πόσον δῶκαν, καὶ ὅπως δ' ἴσα πᾶσαι ἔχουσιν.

Jacobs A. G. T. II p. 558 Nr. 48. Animadv. Vol. II P. 3 p. 338.

59. cfr. α Nr. 89. Scriptum in Leontium, juvenem, qui in peregrina terra procul a parentibus obierat.

60. Est hoc problema e numero in,

Mer än dagligt behöfs jag ville ej äga; ty själen
 Af guldgirigt begär småningom städse förtärs.
 Derför du finner också bland menniskor ofta att döden
 Bättre än lifvet är, armoden bättre än guld.
 Om du detta betänkt, styr hjertats väg till det rätta,
 Och ditt säkraste hopp endast på visheten bygg!
 Ed. T. T. II p. 289.

59. DENSAMME.

Fastän i fremmande land, o Leontios, jorden dig höljer,
 Fastän du fjerran dog, skild från Föräldrarnes gråt,
 Griftetårar ändock utgjötos ur männernes ögon,
 Hvilka vid grafvens rand tärdes af saknadens qual.
 Ty för alla du var högt älskelig, var ju med alla
 Lika förtrogen vän, lika förtrogen kamrat.
 Ve, ve, hård - oblidkeligt hård var ödets gudinna,
 Som, olycklige, ej skonte din ungdom engång!
 Ed. T. T. I p. 350.

60. OKÄNND.

Korgar med äpplen uti af Chariterna buros, i hvarje
 Lika var talet precis. De möttes af Muserna nio,
 Hvilka begärde sig äpplen af dem, och Chariterna gåfvo
 Lika åt hvar; nu hade de lika de tre och de nio.
 Säg mig, hur många gåfvo de då, så att lika de hade.
 Ed. T. T. III p. 178.

determinatorum, quorum innumeræ solutiones re-
 periri possunt.

61. ΠΑΛΛΑΔΑ.

Σκηνὴ πᾶς ὁ βίος, καὶ παίγνιον. ἢ μάθε παίζειν,
Τὴν σπουδὴν μεταθεῖς, ἢ φέρε τὰς ὀδύνας.

Jacobs A. G. T. I p. 302 Nr. 72. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 246.

62. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οὐ λόγον, οὐ νόμον οἶδε Τύχη, μερόπων δὲ τυραννεῖ,
Τοῖς ἰδίοις ἀλόγως ρεύμασι συρομένη.

Μᾶλλον τοῖς ἀδίκοις ῥέπει, μισεῖ δὲ δικαίους,
Ὡς ἐπιδεικνυμένη τὴν ἄλογον δύναμιν.

Jacobs A. G. T. II p. 298 Nr. 62. *Animadv.* Vol. II P. 3 p. 256.

63. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Παῖδά με πενταέτηρον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα,
Νηλεὺς Ἀΐδης ἥρπασε, Καλλιμαχόν.

Ἀλλὰ με μὴ κλαίοις· καὶ γὰρ βίοτοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τῶν βίοτοιο κακῶν.

Jacobs A. G. T. I p. 395 Nr. 308. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 427.

64. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ἡ βραδύπους βουλή, μέγ' ἀμείνων· ἢ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Jacobs A. G. T. II p. 291 Nr. 37. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 436.

65. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Τῇ Παφίῃ στεφάνους, τῇ Παλλάδι τὴν πλοκαμίδα,
Ἀρτέμιδι ζώνην ἀνθέτο Καλλιρόη.

Εὗρετο γὰρ μνηστῆρα τὸν ἠθέλε, καὶ λάχεν ἥβην
Σώφρονα, καὶ τεκέων ἄρσεν ἔτικτε γένος.

Jacobs A. G. T. I p. 204 Nr. 59. *Animadv.* Vol. III P. 1 p. 74.

61, 62 cfr. α Nr. 2.

63. cfr. α Nr. 67. Elegans Epigramma in puerum quinque annorum,

61. PALLADAS.

Lifvet ett skådspel är och en lek. Ty, lär dig att leka;
Glömsk af hvad allvare är, eller beklaga dig ej!

Ed. T. T. II p. 288.

62. DENSAMME.

Lyckan ej vet af lag eller skäl, enväldigt hon herrskar;
Släpande menskors ätt bort i sin brusande ström.
Hon är de orättfärdigas vän, men hatar de fromma,
Visande så för enhvar, huru despotiskt hon styr.

Ed. T. T. II p. 285.

63. LUKIANOS.

Mig, femårigt pilt, Kallimachos, gladlig och sorgfri,
Den osynlige gud röfvade grymt till sitt hem.
O, beklaga mig ej; fastän jag har njutit af lifvet
Föga, jag smakat också föga af lifvets besvär!

Ed. T. T. I p. 291.

64. DENSAMME.

Det senfärdiga råd är alltid det bästa; ty ångren
Följer i hamn och i häl städse det snabba beslut.

Ed. T. T. II. p. 279.

65. AGATHIAS.

Kransar åt Paphia har Kalliroe egnat, och flätan
Åt Athenaia förärt, Artemis gördelen fick.
Ty hon den fästman fann som hon önskade, gömde sin
ungdoms

Oskuld, födde en son lyckligt till världen också.

Ed. T. T. I p. 150.

immatura morte vitæ ereptum. 64. cfr. α Nr. 67.

65. cfr. Nr. 24.

66. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Αὐτοὶ τὴν ἀπαλὴν Εἰρήνιον εἶδον Ἑρωτες,
 Κύπριδος ἐκ χρυσέων ἐρχομένην θαλάμων,
 Ἐκ τριχὸς ἄχρει παδῶν ἱερὸν θάλας, οἷά τε λύγδου
 Γλυπτὴν, παρθενίων βριθομένην χαρίτων.
 Καὶ πολλοὺς τότε χερσὶν ἐπ' ἡϊθέοισιν οἴστους
 Τόξου προφυρέης ἦκαν ἀφ' ἀρπεδόνης.

Jacobs A. G. T. I p. 139 Nr. 194. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 138.

67. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Ναὶ ναὶ βάλλετ' Ἑρωτες· ἐγὼ σκοπὸς εἰς ἅμα πολλοῖς
 Κεῖμαι. μὴ Φείσῃσθ' ἀφρονες· ἦν γὰρ ἐμὲ
 Νικήσῃτ', ὀνομαστοὶ ἐν ἀθανάτοισιν ἔσεσθε
 Τοξόται, ὡς μεγάλης δεσπότης ἰοδόκης.

Jacobs A. G. T. II p. 462 Nr. 45. *Animadv.* Vol. II P. 1 p. 133.

68. ΛΟΥΚΙΛΛΟΥ.

Πρὸς τὸν μάντιν Ὀλυμπον Ὀνήσιμος ἦλθ' ὁ παλαιστής,
 Καὶ πένταθλος Ὑλας, καὶ σταδίου Μενεκλῆς,
 Τίς μέλλει νικᾶν αὐτῶν τὸν ἀγῶνα θέλοντες
 Γινῶναι· καὶ κεῖνος τοῖς ἱεροῖς ἐνιδὼν,
 Πάντες, ἔφη, νικᾶτε, μόνον μὴ τις σὲ παρέλθῃ,
 Καὶ σὲ καταστρέψῃ, καὶ σὲ παρατροχάσῃ.

Jacobs A. G. T. II p. 369 Nr. 163. *Animadv.* Vol. II P. 2 p. 469.

66. cfr. α Nr. 9. v. 2. Ἑρχομένην scribimus; svadente J. pro Cod. ἐρχομενοι. 67. cfr. α Nr. 9.